

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **P. S.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

w dniu 4 lutego 2026 r.,

kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 11 czerwca 2025 r., sygn. akt XVII Ka 447/25

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 26 lutego 2025 r., sygn. akt VIII K 102/25

postanowił:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;
- 2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, wyrokiem łącznym z 26 lutego 2025 r., połączył następujące wyroki skazujące P. S. : Sądu Rejonowego – Stare Miasto w Poznaniu z 26 marca 2024 r. (VIII K 65/24) uprawomocniony 29 lipca 2024 r., Sądu Rejonowego – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z 1 lipca 2024 r. (VI K 182/24) uprawomocniony 31 sierpnia 2024 r., Sądu Rejonowego w Gorzowie

Wielkopolskim z 24 lipca 2024 r. (II K 327/24) uprawomocniony 2 sierpnia 2024 r. i Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z 24 lipca 2024 r. (III K 552/24) uprawomocniony 21 września 2024 r., którymi wymierzono kolejno kary pozbawienia wolności: roku, roku i 3 miesięcy, rok i 8 miesięcy (kara łączna) i 4 miesiące i orzekł karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Po rozpoznaniu apelacji obrońcy Sąd Okręgowy w Poznaniu, wyrokiem z 11 czerwca 2025 r., zmienił wyrok Sądu pierwszoinstancyjnego w ten sposób, że połączył wyrokiem łącznym wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z 14 listopada 2023 r. (III K 962/23), którym wymierzono P. S. karę 7 miesięcy pozbawienia wolności i umorzył postępowanie co do wyroku Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z 24 lipca 2024 r. (II K 327/24) i orzekł karę łączną 2 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca podnosząc w niej zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia art. 434 § 1 k.p.k. polegający na wydaniu wyroku niekorzystnego dla skazanego.

W odpowiedzi na kasację oskarżyciel publiczny wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja był oczywiście bezzasadna.

Ze stanu faktycznego ustalonego w sprawie wynika bezsprzecznie, że wyrok Sądu odwoławczego jest korzystny dla P. S. . Po wydaniu reformatoryjnego wyroku Sądu drugiej instancji skazany musiałby odbyć dwie kolejne kary 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (XVII Ka 447/25) i rok i 8 miesięcy (II K 327/24) co w sumie daje 48 miesięcy (4 lata) podczas gdy w pierwszym układzie procesowym po wydaniu wyroku łącznego P. S. miałby do odbycia dwie kary pozbawienia wolności: 3 lat i 6 miesięcy (VIII K 102/25) oraz 7 miesięcy (III K 962/23) co w sumie dawałoby 49 miesięcy (cztery lata i jeden miesiąc) pozbawienia wolności. Sytuacja procesowa skazanego została więc, w wyniku rozpoznania apelacji obrońcy, polepszona i tym samym nie doszło do bezprawnego pominięcia zakazu *reformationis in peius*.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej orzeczenia, uznając kasację za oczywiście bezzasadną w rozumieniu art. 535 § 3

k.p.k. O kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

[J.J.]

[a.ł]